

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 347/2019
11.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Мирослав М. Рњаковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговорних одредби, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 372/17 од 30.04.2018. године, у седници већа одржаној 11.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 372/17 од 30.04.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 372/17 од 30.04.2018. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П р. 3990/14 од 17.03.2015. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да су одредбе члана 3. став 1, члана 5. став 2 и члана 1. став 1. тачка 7. Уговора о стамбеном кредиту од 03.06.2008. године закљученог између тужиоца и тужене апсолутно ништаве. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 17.300,00 динара.

Решењем Врховног касационог суда Р 3290/17 од 16.05.2017. године, Виши суд у Суботици одређен је за одлучивање у предмету Вишег суда у Београду Гж 4661/16 (ради одлучивања о жалби тужене против првостепене пресуде).

Виши суд у Суботици је пресудом Гж 372/17 од 30.04.2018. године жалбу тужене делимично усвојио, пресуду Трећег основног суда у Београду П бр. 3990/14 од 17.03.2015. године преиначио у ставу првом изреке, тако што је тужбени захтев тужиоца одбијен у делу захтева ради утврђења да су одредбе члана 3. став 1. Уговора о стамбеном кредиту од 03.06.2008. године закљученог између парничних странака апсолутно ништаве. У преосталом делу жалба тужене

је одбијена као неоснована и првостепена пресуда у том делу потврђена. Захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у усвајајућем делу захтева, тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе разматрања правних питања од општег интереса и ради уједначавања судске праксе.

У одговору на ревизију тужилац предлаже да се ревизија одбаци, трошкове је опредељено тражио.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити за уједначавањем судске праксе, ни новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите те начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Тужена се у ревизији позива на судске одлуке, али се углавном ради о одлукама првостепених судова које не могу бити израз устаљене судске праксе због чега није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању захтева тужиле у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из чланова 12, 15, 46, 47, 105, 109. и 1065. Закона о облигационим односима. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађене су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени ових законских одредби, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права, односно у складу су са правним ставом Врховног касационог суда, заузетим на седници Грађанског одељења 02.04.2019. године, због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији тужене у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. а у вези са чланом 403. став 3. ЗПП и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску

противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је суду дана 26.09.2014.године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, у коме вредност предмета спора у износу од 10.000,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Како трошкови састава одговора на ревизију не представљају оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, то је одлучено као у трећем ставу изреке.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**